

Als een roos...

We begonnen destijds de Zoom ontmoetingen met zo'n veertig personen. Langzamerhand, nu er weer kerkdiensten, met een beperkt aantal mensen, gehouden worden, is het aantal personen dat hieraan meedoet verminderd.

Bij de zoom ontmoeting na de Dominicusdienst op 23 augustus 2020, over Arita Baaijens met als inleider Mirjam Wolthuis, waren 12 mensen aanwezig.

Met toestemming van het gespreksgroepje geef ik een impressie weer.

Vandaag waren we met zo'n twaalf personen: vanuit Nederland (de meesten), Engeland en Frankrijk.

We werden in twee groepen van zes gesplitst.

We vertelden elkaar korte eigen belevingen die naar aanleiding van de dienst over het omgaan en het beleven van de natuur bij ieder opgekomen waren.

Zoals één zegt:

"Ik woon, bewust gekozen, in de natuur. Zij geeft rust aan mijn gedachten. De natuur is steeds om me heen. Het vers: *'Altijd Aanwezige cirkel en kern van mijn leven, jij trekt aan en omhult...'* ontroert me. God roept mij als het ware in de natuur. Daardoor behandel je de natuur anders."

Een ander:

"De componist Händel maakte er een opera over terwijl hij niet eens in de natuur was, 'Acis en Galatea', die ik graag beluister. De natuur is overal bij mij. Het komt nu bij mij boven dat ik als klein kind vroeger houtjes ging sprokkelen voor het kachelkje van mijn

oom in het bos in het oosten van ons land. Het was heerlijk om het bos in te gaan, tussen de bomen zag ik van alles zoals een klein salamandertje weg schieten. Ik weet dit nog precies."

En een ander, een vrouw, die in de omgeving van hun zomerhuis gewend was dagelijks hard te lopen, kon dit al maanden niet wegens een spier aandoening: "Ik heb gister voor het eerst 6 km gewandeld in de vrije natuur. Het was heerlijk. Het is net alsof ik in de corona tijd nog meer geniet van de natuur. Ik ben flink geraakt door deze dienst. Ik wil graag de boeken gaan lezen van Arita Baaijens."

En een ander:

"Een paar maanden geleden is mijn vrouw overleden. We hebben samen een plant opgekweekt en die vermeerderd zich nu heel goed. Dat maakt me blij."

En een ander:

"Door corona worden de maatregelen voor de natuur op de lange baan geschoven."

En een ander:

“Nee het is andersom. Als je zelf innerlijk geraakt bent, kun je ook voor de grotere natuur zorgen en die ondersteunen. Voor iets wat goed is kun je grotere stappen zetten.”

Ik:

en dan tot slot dat vers: *De wildernis zal bloeienals een roos... als een roos ...als een roos.*

Een grote belofte.

Zulke gesprekken, zo'n uitwisseling van gedachten, kan moeilijk in de kerk na de dienst. Dan is het vol met mensen en de ontmoetingen zijn wel belangrijk maar meer tussen twee mensen. In een groter groepje gaat dat dan niet zo makkelijk.

*Ik hoop dat de Zoom gesprekken voorlopig kunnen blijven, ook als de gewone thema diensten weer beginnen.
Laten we er in ieder geval mee door gaan tot de situatie van het kerkbezoek weer normaal is.*

